

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Шумен, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в закрито заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Йордан В. Димов

като разглежда докладваното от Йордан В. Димов Търговско дело № 20223600900022 по описа за 2022 година

Производство по глава XXI от ГПК във вр. с чл. 25 от ЗТР.

Образувано е по жалба на И.Р. Т., в качеството му на представител на Н.С.К., съдружник и управител в „Имекс 2000“ ООД, ЕИК-127523168, гр. Шумен, ул. „.....“ №8, със съдебен адрес – Бургас, ул. „.....“ №61-63, партер, офис №1. В жалбата се сочи, че със заявление вх. №20220207235953/07.02.2022 г. е поискано да бъде заличен като съдружник в дружеството Н.С.К.. Последвал отказ №20220207235953-3/11.02.2022 г. Жалбоподателят твърди, че единствен мотив за постановяване на отказа било обстоятелството, че не са представени доказателства за съдбата на освободените от съдружника дялове, собственост на съдружника., както и че нямало решение на ОС на дружеството в този смисъл, както и относно попълването на капитала предвид необходимостта за уреждане на имуществените последици предвидени в чл.125, ал.2 от ТЗ. Оспорва подобна трактовка на този правен проблем. Сочи, че нормата на чл.125, ал.2 от ТЗ не урежда последствията от напускането на съдружника. Сочи, че това се урежда от текста на чл.125, ал.3 от ТЗ, който разглежда начинът по който се изплаща дружествения дял на напускащия съдружник. Намира, че предвид редакцията на законовият текст нормата на чл.125, ал.2 от ТЗ не поставя никакви условия пред възможността за напускане на дружеството, освен волеизявлението на съдружника и необходимостта това да бъде направено в писмена форма и определен срок преди самото напускане. Сочи, че закона на поставя изисквания за санкция от трето лице или орган. В подкрепа на тезата си привежда актове постановени от ВКС – Определение №262/11.04.2012 г. по т.д. №1062/2010 г. на II ТО на ВКС; Определение №546/17.06.2013 г. по т.д. №694/2012 г. на I ТО на ВКС; Решение №46/22.04.2010 г. по т.д. №500/2009 г. на II ТО на ВКС; Решение №7/14.03.2018 г. по т.д. №926/2017 г. на ВКС. Намира, че напускащият едно дружество няма правомощия да въздейства по какъвто и да е начин върху дружеството или върху органите му, за да може да се вземе решение (от ОС) за решаване

съдбата на дяловете. По този начин възможността да напусне дружеството за едно лице става зависима от чужда воля. Оспорва и приетото в мотивите на отказа, че следва да бъде предоставен и препис на дружествен договор, съдържащ промяната, заверен от органа, представляващ дружеството. Намира, че и в тази хипотеза съдружника, който желае да напусне става зависим от волята на останалите съдружници. Сочи, че разпореденото от ДЛР да бъде внесена сума като държавна такса по заявлението е изпълнено в срок със заявление Ж1 №20220209134626. Предвид изложеното моли да бъде отменен обжалваният отказ на АВп при ТР, като бъдат дадени задължителни указания за извършване на заличаване на Н.С.К. в качеството му на съдружник и управител в дружеството.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.25, ал.1 от ЗТР, от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално **допустима**.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи от фактическа страна следното:

Със заявление вх. №20220207235953/07.02.2022 г. е поискано вписване на следните обстоятелства по партидата на „Имекс 2000“ ООД, ЕИК-127523168, гр. Шумен – заличаване на лицето Н.С.К. в качеството му на съдружник и управител в посоченото дружество. По така подаденото заявление е постановен отказ под №20220207235953-3/11.02.2022 г. В него като мотиви за отказа е посочено, че прекратяването не може да настъпи по силата единствено на предизвестие от съдружника, поради обстоятелството, че не са уредени имуществените въпроси вътре в дружеството (по отношение на дяловете).

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи: Постановеният отказ от АВп е неправилен. В конкретния случай ищецът е прекратил участието си в дружеството, чрез предизвестие, което е връчено чрез нотариална покана рег. №....., връчена на 24.02.2021 г. на представител на дружество и издадена от Нотариус с №702 на НК и район на действие – района на РС – Шумен. Тримесечния срок, предвиден в закона е изтекъл на 05.05.2021 г. В хипотезата на [чл. 125, ал.2 от ТЗ](#) прекратяването е последица от свободно формираната и външно изразена воля на съдружника, в чиято полза законът признава правото да напусне свободно дружеството като отпрати за целта писмено предизвестие. Единствените условия, с които е обвързано упражняването на това право, е волеизявлението за напускане да бъде отправено в писмена форма и в рамките на определен от закона или дружествения договор срок. В конкретния случай тези условия са изпълнени. Прекратяването на членственото правоотношение настъпва в момента на изтичането на срока на предизвестieto. Именно поради потестативния характер на признатото в [чл. 125, ал. 2 от ТЗ](#) субективно право, законът не поставя като условие за възникване на правните последици от реализирането му наличие на други юридически факти, включително и от уреждане на имуществените отношения по [чл. 125, ал.3](#) във вр. с [чл. 127 от ТЗ](#) между напускащия съдружник и дружеството, а още по-малко прилагането на разпоредбите на [чл. 150 - чл. 153 от ТЗ](#). Напускането на съдружник не

означава, че автоматично следва да се извърши намаляване капитала на дружеството. Уреждането на имуществените отношения е регламентирано като закономерна последица от прекратяване на членственото правоотношение, а не е condition sine qua non за неговото настъпване. Изтичането на срока на предизвестие има автоматичен прекратителен ефект спрямо членственото правоотношение. В този смисъл с Р. № 23/18.03.2004 г. по гр. д. № 892/2003 г. на ВКС, II т. о., Р. № 10/28.01.2004 г. по гр. д. № 426/2003 г. на, Р. № 515/20.03.2002 г. по гр. д. № 1312/2001 г. на ВКС, V т. о., Р. № 1091/01.07.2003 г. по т. д. № 1857/20 02 г., Р. № 991/29.11.2006 г. по т. д. № 566/2006 г. на ВКС, ТК и Р. № 46/22.04.2010 г. по т. д. № 500/2009 г. на ВКС, II т.о. Неправилни са съображенията изложени в отказа, че следва, за да може да се впише прекратяването на членственото правоотношение да бъде ясна съдбата на капитала на дружеството, който той е притежавал. На първо място посоченият законов текст не съдържа такова изискване. Съобразно нормата на чл.125, ал.2 от ТЗ налице е едно чисто потестативно право, което не е поставено в зависимост от каквито и да са други обстоятелства. От друга страна, ако се постави такова изискване налице ще бъде нарушение на възможността на съдружниците да напуснат дружеството, тъй като записването на дяловете или промяната на устава са обстоятелства, за които самото дружество следва да съдейства. В защита на интересите на дружеството при напускане на съдружник е даденият изключително дълъг срок за предизвестие по чл.125, ал.2 от ТЗ, който следва да се разглежда като минимален стандарт и се явява гаранция, че за това време дружеството ще може да защити интересите си като предприеме действия по отношение на капитала си. Казано по друг начин - бездействието следва да е за сметка на дружеството.

С оглед на това отказът на длъжностното лице по регистрацията да впише заличаването на Н.С.К., в качеството му на съдружник и управител в „Имекс 2000“ ООД. Следва да бъде задължено длъжностното лице по вписванията да впише посоченото обстоятелство.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ рег. №20220207235953-3/11.02.2022 г. постановен от длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, Търговски регистър, по повод заявление, с вх. №20220207235953/07.02.2022 г., подадено от представител на Н.С.К., ЕГН-***** по повод искане по партидата на „Имекс 2000“ ООД, ЕИК-127523168, гр. Шумен, ул. „.....“ №8 за заличаване на Н.С.К. в качеството му на съдружник и управител на Имекс 2000“ ООД.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията, Търговски регистър да впише по партидата на „Имекс 2000“ ООД, ЕИК-127523168, гр. Шумен заличаване на лицето Н.С.К. в качеството му на съдружник и управител в дружеството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Копие от същото да се изпрати на Агенцията по вписванията, Търговски регистър.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____